

Høst: Jeg vil kun lige over for de Bemærkninger, der kom fra det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds (Madsen-Mygdal) sige, at naar han mente, at han og hans Meningsfæller saa rigtigt i Fjor ved at anslaa Antallet til 10,000, saa har han maaske overhørt, hvad jeg udtrykkelig sagde, at Folketinget ikke havde leynet os tilstrækkelig Tid til at indhente paalidelige statistiske Oplysninger, og at baade det Skøn, der kom fra den Side, og det, der kom fra anden Side, nemlig at der kun var 3000, begge have vist sig forkerte, i det der er indkommet over 18,000 Ansøgninger. — Med Hensyn til det ærede Medlems Bemærkning om, at han kunde ønske, at man gik videre og uddelte Understøttelse til alle, der have deltaget i Krigen, uden Hensyn til, om de sad i smaa Kaar eller ikke, er det en Tanke, som vistnok mange kunde billige, men saa skulde den virkelig indskrænkes til kun at gælde dem, der havde deltaget i Slag eller Træfninger, thi der er ikke nogen Grund til at give en Mand en Understøttelse, fordi han i 1848—50 har ligget som Soldat, men slet ikke har været i Krigen; saa kunde man efterhaanden komme til, at vi hvert Aar maatte give de Folk, der 50 Aar i Forvejen havde været Soldater, en saadan Understøttelse. — Naar endelig det ærede Medlem udtalte, at han egentlig nærmest betragtede Understøttelsen som en Fattigunderstøttelse, saa maa det blive hans Sag, men jeg kan forsikre ham, at i Højre anse vi ikke Understøttelsen for en Fattigunderstøttelse, vi anse den tværtimod for en Jubilæumsgave, som skal være et Udtryk for den Taknemmelighed, som vi føle over for de gamle Krigere.

Oct. Hansen: Naar det ærede 7de Medlem for 2den Kreds (Høst) gjorde gældende, at vi, og navnlig det Udvalg, der blev nedsat i Fjor, ikke havde paalidelige statistiske Oplysninger til Bedømmelse af, hvor meget der vilde gaa med for at give denne Hæders- eller Jubilæumsgave, har det, der er fremkommet, til fulde vist, at han har Ret deri. Det ærede Medlem, der jo var Ordfører i Fjor, udtalte, saavidt jeg husker, at det vilde kun blive en 3—4,000 gamle Krigere, som der kunde

være Tale om saaledes at give en Gave. Det ærede Udvalg og deriblandt det ærede Medlem gik ud fra disse ganske utilstrækkelige statistiske Opgaver, som man den Gang havde, og handlede paa den højtærede Ministers Autoritet. Jeg husker, at det ærede Medlem i Fjor sagde, at naar Ministeren har sagt, at det kun bliver saa og saa mange, saa maatte det jo være rigtigt. Det viser sig jo nu, at Ministeren ogsaa har taget højlig fejl paa dette Punkt. Men naar man altsaa paa ganske utilstrækkelige statistiske Data i Fjor gik hen og satte et limitum af 300,000 Kr. — som det ærede Medlem oven i Købet vilde have sat ned til 200,000 Kr. — synes jeg nok, at man i Fjor tog den Sag noget let. Det ærede Medlem sagde nu, at det skulde ikke være nogen Fattigunderstøttelse eller Almisse, vi gave. Deri ere vi vistnok alle enige, at det skal være, som han har sagt, et Udtryk for vor Taknemmelighed mod de gamle Veteraner. Men hvorledes stemmer det med, hvad det ærede Medlem i Fjor sagde, at selv om de kun fik 30 Kr., kunde det saamænd ogsaa være godt? Nu erkender det ærede Medlem, at mindre end 100 Kr. kunne vi ikke være bekendt at give. Jeg synes ogsaa, at naar vi se det fra det Synspunkt, som det ærede Medlem gjorde gældende, at Gaven skal være et Udtryk for vor Taknemmelighed mod de gamle Krigere, skulle vi ikke sætte en Begrænsning og tale om 30 Kr. eller noget lignende. Nu give vi en Gave med en rund Sum, og vi give den alle af et godt Hjerte, og de Herrer, som i Fjor — det var navnlig det ærede Medlem for 2den Kreds (Høst) — antydede, at det skulde være en Slags Valgmanøvre, have maaske lært noget ved de Valg, vi have haft i de forløbne Aar og ere derved komne til den Erkendelse, at naar man vil udtrykke sin Taknemmelighed, skal man ikke korte af, ikke tale om 30 Kr., naar der er tilbudt 100 Kr. Idet vi nu alle — jeg tør forudsætte ogsaa den ærede Minister — ere enige om, at naar vi give denne Hædersgave og Taknemmelighedsgave, skal det være med det runde Beløb 100 Kr., saa skulle ogsaa alle være glade i Bevidstheden om, at vi have gjort en god Gerning. Naar man giver et saadant Udtryk